

3. maj 2010

Sundhedsudvalget
Christiansborg

Ref. Bilag 312

Foretræde 12. maj 2010

Emne: Konsekvenser af fejlbehandling

Jeg er blevet fejlbehandlet af min læge, erstatningsberettigende fejlbehandling, hvilket retslægerrådet har givet mig medhold i!

Mit foretræde vil have fokus på området klage- og erstatningsadgang indenfor sundhedsvæsenet.

Historien bag:

I januar 2000 blev jeg opereret for 8 store galdesten og fik fjernet en grundet utallige betændelsestilstande af arvæv fortykket og ødelagt galdeblære.

5 år tidligere henvendte jeg mig første gang til lægen med smerter. Hyppigere henvendelser og undersøgelser for hjerteproblemer, som intet unormalt viste, dannede grundlag for fejlbehandlingen. Diagnosen blev nemlig psykosomatiske smerter og hysteri. Vedholdende henvendelser til lægen og vagtlægesystemet medførte massive indsprøjtninger med Stesolid, Bromam, Nozinan, Voltaren og Ketogan.

Ca. 100 henvendelser og beskrevne behandlinger med bevidsthedsændrende og afhængighedsskabende lægemidler senere (i 1998) stoppede lægen disse behandlinger. Samtidig effektuerede han en "blacklistning" af mig i vagtlægesystemet og på skadestuer. Jeg kunne altså ikke længere få smertebehandling, og afhængighedsproblemet var ifølge retslægerrådet hermed skabt.

Drevet af smerter og afhængighed smertebehandlede jeg mig selv med alkohol.

12 selvindlæggelser ved svære tilfælde på sygehuset via 112 fra 1998 til 2000 medførte stadig kun hjerteundersøgelser, som intet forkert viste. Diagnosen blev Neurosis hysteriformis og misbrug!

Endelig i sep 1999 ved en enkel UL skanning fandt en speciallæge årsagen til smerterne. Ventetiden på operation var 4 mdr. Lægen ordinerede herefter daglig ketogan i de 4 mdr. Operationen varede 1 time efterfulgt af blot 24 timers indlæggelse. Nu var problemet løst og og ketoganordinationen ophørte fra dag til dag.

Opioid-, nervemedicin- og alkoholafhængighed var herefter et stort problem. Jeg forsøgte at arbejde mig gennem problemerne. Heraf følgende hyppige og langvarige sygemeldinger og manglende koncentrationsevne samt social isolation blev senere pga. mistanke om demens på foranledning af sygesikringen i Stevns Kommune af en klinisk psykolog udredt som PTSD.

2 arbejdsulykker i 2003 samt et psykisk belastningskollaps med 3 besvimelsestilfælde førte til en førtidspensionering.

Gode venner etablerede og betalte i 2004 en Minnesotabehandling, som varede 6 mdr. efterfulgt af 6 mdrs. rehabiliteringsrekreation.

I dag er jeg både fysisk og mentalt befriet fra afhængighedsproblemer.

Krop og sjæl er ødelagt, og jeg er uden arbejds- og erhvervsevne.

Klage- og erstatningsadgangen

Under Minnesotakuren foretog min hustru på mine vegne et lægeskift.

I okt. 2004 oversender den fejlbehandlende læge journalerne til min nye læge. Her er materialet delvist intakt.

I juni 2005 indgiver jeg klage til Patientklagenævnet, Patientforsikringen og Lægemiddelskadenævnet.

Den fejlbehandlende læge indsender journalerne til disse institutionelle klage- og erstatningsudredende myndigheder.

Ved partshøring får jeg tilsendt journalerne til orientering og høring.

Ved sammenligning af journalerne fra 2004 til min nye læge og journalerne fra 2005 til myndighederne viser det sig, at den fejlbehandlende læge bevidst har slettet 9 mdr. fra journalerne. Dette dokumenteres ved amtets ydelseskantor, som for den slettede periode har betalt for 39 konsultationer.

Denne dokumentation fremsender jeg med følgebrev om uregelmæssighederne til:

Patientklagenævnet
Embedslægen
Patientforsikringen
Lægemiddelskadenævnet
Amtets ydelseskantor

Nævnte følgebrev beskriver:

- at disse klage- og erstatningsudredende myndigheder har ufyldestgørende materiale,
- at de er unddraget væsentlige oplysninger i sagen
- at lægen har modtaget ydelser for 39 konsultationer, han ikke kan dokumentere legaliteten af.

Ingen af ovennævnte myndigheder tager problemet op!

Min reaktion herpå er 1/2 år senere at fremsende samme oplysninger og dokumentation til Sundhedsstyrelsen.

Da Sundhedsstyrelsen afviser at gøre noget ved forholdet, indgiver jeg politianmeldelse af forholdet til Køge Politi.

Politimesteren i Køge svarer, at det ikke er politiets men Patientklagenævnets opgave, hvorefter Patientklagenævnet svarer, at ikke er nævnets opgave men derimod politiets.

Sundhedsministeriets besvarelse af spørgsmål 439 fra Sophie Hæstorpf udreder ansvarets placering i nærværende tilfælde.

Jeg har sideløbende i oktober 2009 spurgt Sundhedsministeriet, hvilke systemadministrationelle værktøjer klage- og erstatningsudredende myndigheder er udstyret med med henblik på at tilvejebringe eller om nødvendigt fremtvinge relevante oplysninger i klage- og erstatningssager. Ministeriet henholder sig til svaret i Spørgsmål 439.

Det må fremstå åbenlyst, at forholdet er ren systembeskyttelse af lægen og hans handlinger.

Jeg vil ikke ligefrem bruge ordet korrupsion. Dog vil jeg påstå, at systemadministrationen i forhold til klage- og erstatningsadgang i sundhedsvæsenet har misforstået opgaven, medmindre lovgivningens formål er systembeskyttelse.

Direktiver i de enkelte organer kan selvfølgelig påvirke myndighedernes handlemåde eller mangel på samme. Der spares jo ligefrem på erstatningspenge ved at undlade at fremtvinge de for en erstatningssag afgørende beviser.

Jeg kan som sagerne står lige nu ikke i en retssag fremlægge min viden om indholdet af de slettede 9 mdrs. journal, da jeg ikke er i stand til at dokumentere denne viden. Det er et myndighedssvigt af dimensioner til stor skade for patienten!

I jeres egenskab af lovforberedende udvalg vil jeg bede jer tage jeres kendskab til dette myndighedsforløb med i et fremtidigt arbejde med lovgivningen på dette område.

Fejlbehandlingen fratog mig al habitus og værdighed samt erhvervsevne og arbejde!

Myndighedssvigtet i forbindelse med erstatnings- og klageadgangen fratager mig inden længe hus og hjem.

Er 14 års tovtrækkeri med myndighederne lovens hensigt?

Willy Larsen